

кожного громадянина та держави в цілому. Для цього поліцейський має обрати найоптимальніший варіант дій з усіх можливих, орієнтуючись при цьому на власний досвід та враховуючи постійні зміни навколишнього середовища. Саме тому вивченню цього питання варто приділити якомога більше уваги при навчанні та професійній підготовці працівників Національної поліції.

Артюх С. М.¹, Баланович О. А.²

¹доцент, к.т.н., Українська інженерно-педагогічна академія;

²студентка магістратури, Українська інженерно-педагогічна академія

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАДІЙНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ЕНЕРГОПІДПРИЄМСТВ

Усвідомлення того, що в забезпеченні надійності роботи енергетичного устаткування, об'єктів, мереж, енергосистем і в цілому всієї енергетичної галузі усе більше починає домінувати роль персоналу, вимагає забезпечення надійності його професійної діяльності. Сьогодні на перше місце по впливу на довгостроковий успіх підприємств і організацій електроенергетики виходить людський фактор. Люди - це головне багатство енергетичних компаній. Аварії та нещасні випадки із працівниками - це недоліки керування персоналом в цілому й керування надійністю його професійної діяльності зокрема, що приводить до необхідності зв'язати безпеку та надійність зі станом людини, з його стійкістю, працездатністю, відповідальністю, мотивацією і саморегуляцією.

Як відомо з аналізу літературних джерел, профвідбір операторів енергопідприємств має свою специфіку не тільки для кожної професійної групи (яка має спеціалізовані професійно-важливі психофізіологічні якості -

ПВПЯ), але й для однієї й тієї ж професійної групи різних регіонів, що відрізняються екологічними та соціально-економічними умовами проживання операторів [1]. Отже, впровадженню навіть автоматичної системи професійного відбору повинне передувати обстеження персоналу енергопідприємств з метою виявлення найбільш критичних ПВПЯ, які потім можуть бути включені в модель оцінки й прогнозу профпридатності оператора. Сама ж процедура обстеження може й повинна бути уніфікована для того, щоб одержані оцінки ПВПЯ були незміщеними або, принаймні, мали систематичну похибку, що може бути компенсовано алгоритмом роботи системи.

Засобами реалізації технології проведення дослідження ПВПЯ конкретної професійної групи і наступне проведення первинного психофізіологічного професійного відбору персоналу енергопідприємства є методики психофізіологічних досліджень відповідності людини вимогам професії, що включають: методики психологічного тестування ПВПЯ; методику реєстрації професійно важливих фізіологічних показників оператора; апаратні засоби реєстрації ПВПЯ; організаційну структуру системи дослідження; методи аналізу даних обстеження ПВПЯ оператора; психофізіологічні критерії професійної придатності оператора.

Аналіз результатів виконується автоматично у випадку проходження всього обстеження повністю. Психодіагностичні показники оцінюються за семибальною шкалою: дуже високий, високий, середньо високий, середній, середньо низький, низький, дуже низький.

Таким чином можна зробити висновок, що професійний відбір являє собою комплекс заходів, призначених для визначення у кандидатів на посаду тих професійно важливих якостей, які достатні й необхідні для оволодіння професійними знаннями, уміннями та навичками, що обумовлюють успішність навчання в установлені терміни і ефективність наступної професійної діяльності. Адже давно відомо, що різні види професійної

діяльності вимагають від людини різних якостей та властивостей, які притаманні не всім в однаковій мірі. Оскільки оператори енергопідприємств є складної професією, то поставлене завдання профвідбору доцільно здійснювати з акцентом на виявлення найвищих показників.

Література

1. Буров А.Ю., Герасимов А.В., Четверня Ю.В. Разработка и реализация интерактивных дисплейных систем психофизиологического отбора операторов // Энергетика и электрификация. - 1993.- №3. - С.26-29.
2. Артюх С.М. Методика оцінювання психофізіологічних показників професійної придатності операторів ТЕС // Вісник ХАДІ, 2005

Буряк П. Д., старший викладач,

Дюков Р. В., курсант 513 нач. гр.

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОБУДОВИ СТАЦІОНАРНИХ ІНЖЕНЕРНО-ЗАХИСНИХ СПОРУД ДЛЯ ТРИВАЛОГО НЕСЕННЯ СЛУЖБИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

Стаціонарні інженерно-захисні споруди (СІЗС) на Україні з'явилися відносно недавно у зв'язку з необхідністю протистояти агресії з боку РФ. Два роки назад в масовій кількості їх почали обладнувати на Сході України, як найбільш економічно-раціональні споруди для тривалого несення служби військовослужбовцями Національної гвардії та Збройними силами України у польових умовах. На той час на Україні не існувало спеціальних типових проектів та рекомендацій по їх виготовленню, та СІЗС возводилися на свій розсуд, та з підручного матеріалу. Більшість таких споруд мала наступні недоліки:

- матеріали з яких вони були зроблені не розраховані на сучасне важке озброєння противника, що приводило до втрат особового складу;